

## سایت عاشقانه آهو

### داستان عاشقانه سارا و پرها

سلام یه همه ی خواننده های این سایت زیبا راستش الان که دارم این داستانو مینویسم امید زیادی به گذاشتش ندارم چون فک می کنم ... تو این همه داستانی که فرستاده میشه شاید داستان من

اصلًا به چشم نیاد اما خب به هر حال من میفرستم شاید یه روزی گذاشته شد من الان ۲۳ سالمه داستانم بر میگرده به زمانی که من داشم اموز دیبرستانی بودم نمیدونم چند نفر تو این سایت همسن من اونایی که همسن من هستن خوب نمیدونم تا چند سال پیش ارتباطات مثه امروز نبود اینترنوت و خط و ... نبود مثه الان نبود که دوستی ها راحت باشه و هر دختری به سن دیبرستان نرسیده حداقل یه پسر تو زندگیش او مده باشه زمانی که من دیبرستانی بود یعنی دقیقا سال سوم دیبرستان بودم من نه خانوادم ثروتمند بودن نه فقیر تو یه خانواده سطح متوسط به دنیا اومدم ولی خب تو تمام مراحل زندگیم از خدا و ایمان و ... دور نبودم زیاد دور نشیم از داستان سوم دیبرستان بودم که تو کلاسمن دو سه تا دختر بودن که دوس پسر داشت و ... تو کلاس همش از رابطشون حرف میزدن و ... من چون ادم کنچکاوی بودم خیلی دوس داشتم همچین چیزی رو تجربه بکنم ولی خب اون موقع مثه الان نبود همه چی خیلی اسون به دست بیاد خیلی سخت بود اونم رابطه با یه پسر که تقریبا اگه لو میرفت باید منتظر جهنم میبودی اونم تو شهری که من تو شنیدگی می کنم که مردمش ارزوشون بیدا کردن همچین خبری بود خلاصه او سطح رستن بود من از کنچکاوی خسته شده بدم و تقریبا بیخیالش شده بودم سرم تو درس و ... بود چند روزی که از مدرسه به سمت خونه میرفتم همش تو راه رفتن به خونه به یه پسر چند بار میخوردم و تعجب میکردم تو فاصله مدرسه تا خونه چند بار پشت سر هم یه پسر رو بینم خیلی میترسیدم اون چند روز تا اون ادم رو میبدیم سرم رو مینداختم پایین و با نهایت سرعت میرفتم سمت خونه تا جایی که وقی میرسیدم خونه نفس میزدم و تو راه تا جایی که میتوانستم تو دلم به اون پسر فحش میدام که باعث همچین کاری شده و منو هلاک و بدبخت کرده چون واقعاً اینقدر سرعت پیاده روی میرفتم سمت خونه که بعده چند روز پاهم درد گرفت با پاهای درد گرفته رفتم مدرسه کلاس توم شد خواستم بیام خونه تو دلم خدا میکردم که اون پسر امروز نباد چون یام به شدت درد میکرد اگه میومد نمیتوانستم مثه قبل با سرعت برم چند متر رفتم دوباره چشم بهش افتاد با خودم گفتم سارا بس قبول کن امروز نمیتوانی سرعت قبیلتو بری عادی برو از کنار پسره رد شدم چند متر رفتم از پسر خبری نبود با خودم گفتم خوبه مثه اینکه همین یه بار اومد داشتم میرفتم که یکی گفت دختر خانم چند بار گفت من برگشتم دیدم همون اقا پسر هستش برگشتم و به راهم ادامه دادم سرعتشو زیاد کرد رسید بهم گفت صیر کن نمیخواهم بخورمت که بخدا کاریت ندارم ولی خانم من خیلی دوستون دارم بخدا شاید فکرشو نکنیں ولی شدین شب و روزم تا حالا کسی همچین چیزایی بهم نگفته بود از خجالت هفت رنگ عوض کردم گفتم مزاح نشین اون با چه صدای لرزانی گفتم و داشتم راهمو ادامه میدام که گفت به پیشنهادم فک کنین فردا منتظرم اگه جوابی ندین برا همیشه از زندگیت میرم بیرون اومدم خونه بدنم بیخ شده بود همش تو فکر بودم چیکار کنم چیکار نکنم اونشب بدون هیچ نتیجه ای خوابم برد فردا رفتم مدرسه تو مدرسه هم فکرام به نتیجه نرسید اومدم خونه که باز پسر اومد گفت نتیجه چی شد؟ هیچی نکفتم و راهمو ادامه میدام چند متر باهام اومدم و همش تکرار میکرد نتیجه چی شد من هیچی میگفتم و راهمو ادامه میدام دیگه از نتیجه چی شد گفتش خسته شدم زیر لب گفتم دو هیچ استقلال برد متوجه نشد بعدش گفت باشه پس من از زندگیت رفتم دیگه با خیال راحت برو خونه من دیگه مزاحمت نمیشم اومدم خونه یه جورایی پیشیمون بودم که از دستش دادم یه جوراییم از خلاص شدن خوشحال بودم چند روز نیدیممش دلم برash تنگ شده بود همش بی طاقت بودم تا حالا همچین حس هایی رو تجربه نکرده بودم یه روز عصر دوست اومد خونمنو باهم رفتم تو اتفاق یک حرف زدیم بعدش گف سارا چند روزیه عوض شدی یه جورایی هستش چیزی شده؟ مونده بودم بهش بگم نگم تو این فکرا بودم که بهم گفت تو بهم گفت تو اعتماد کن مطمئن باش رازدار خوبی میشم برات گفتم راستش مریم همچین ماجرا ی بوده و همچین اتفاقی افتاده که مریم گفت خب احمد چرا باهاش دوس نشیدی تو که خیلی کنچکاو و ... بودی گفتم نمیدونم حالا اتفاقی که افتاده ولی مهم اینه بدور چند روز که نیدیممش دلم هواشو کرده که مریم گفت نکنه یه دل نه صد دل ... گفتم خفه شو الان میشنون گفت باشه من دعا می کنم بیاد سر راهت این اقا ولی اگه دوباره اومد کرو لا نشیا قشنگ بگو منم دوست دارم و باهاش دوس شو گفتم خفه شو تو که خوب نمیدونی من همچین ادمی نیستم که جرات چنین کاری داشته باشم گفت خب چه نمیدونم یه جوری بهش بفهمون که توا بهش علاقه داری روزگار همینطور میگذشت او سط اردبیهشت بود تقریبا اون پسر از ذهنم رفته بود په روز بابا مامانم رفتم خرد که رفتم تو یه مغازه مانتو فروشی که مانتو بخرم چشمم به فروشنده افتاد خشک شدم زبونم بند اومده بود همون پسر بود بعده دوماه دوباره دیده بودمش انگار یه جون دوباره گرفته بودم اونم که چشمش به من افتاد قشنگ معلوم بود هول کرده بود کلا شده بود بازار سوتی که اصلا نمیدونم چی شد یه مانتو انتخاب کردم خیلیم برآمدون تخفیف داد اومده از مغازه بیرون سرم بگردونم که دیدم داره نگام می کنه یه دستی برآم تكون داد فورا سرم بگردونم رسیدیم خونه منتظر بودم فردا بیاد که تو مدرسه همه چی رو به مریم بگم ولی مگه شب سر میشد انگار خدا اونشب رو به طولانی ترین شب سال تبدیل کرده بود خلاصه با هزار بدختی صبح شد رفتم مدرسه نزدیکای مدرسه مریمو

بیدم فورا صداش کردم رفتم سمتش تو پنج دقیقه همه چی رو بهش گفتم و خودمو راحت کردمو نفس راحتی کشیدم که کریم گفت باشه هول نکن امشب میریم خواستگاریش خوبه گفتم بس کن دیگه بجای مسخره کردن بهم بگو چیکار کنم گفت مگه من پیشگووم گفتم باشه بابا ازت راهنمایی نخواستیم رفتم سرکلاس مریم گفت بذار فک کنم بعدش بهت میگم که مریم گفت من فردا میخواهم برم مانتو بخرم میرم مغازه این اقا پسر ولی توام بیا گفتم من نمیتونم خجالت میکشم بیام گفت پس عاش نیستی گفتم باشه میام فردا عصر با مریم دوتابی رفتم بازار وارد مغازه شدیم سلام کردیم خلی خوشحال بود و خیلی تحولیمون گرفت بعد مریم که میدونست تخفیف حسابی میده یه مانتو گرون انتخاب کرد گفتم پولشو داری گفت پول اینو ندارم گفتم اگه نداری حتما مرض داری که اینو میاری گفت کاریت نباشه میخواهم با یه تبر دوتا نشون بزنم اگیج کاراش بودم که به اقا پسر گفت قیمتش چند قیمتی که گفت برقو از سرم پرونده مریم گفت تخفیف چی میدین؟ گفت نهایتا د تومن مریم گفت زیادتر نمیشه گفت نه ماتسانه راه نداره که مریم فت بخارط این خانم چی؟ همین که اینو گفت سریع برگشتیم گفتم احمق چیکار داری می کنی که با مشت به پهلومن زد بعد اقا پسر گفت اگه بخارط این خانم باشه ازت پول نمیخواهم دلشو میخواهم هنوز تو شک حرف مریم بودم به خودم او مدم دیدم مریم همه چی رو بهش گفته بعد گفت سارا خانم من پرهام از این بعد بعد پرهام صدام کنینمیریم نصف پول مانتو رو به پرهام داد و گفت ما دیگه بریم اشنایی برا بعد دستمو گرفت از مغازه رفتم بیرون گفتم مریم تو چقد پررو بودیو من نمیدونستم این کارا چی بود کردی گفت احمق بد کردم هم تو رو به مرادت رسوندم هم خودمو به یه مانتو شیک رسوندم خلاصه رابطه منو پرهام از اون روز شروع شد همش با نامه حرف میزدیم چون اون موقع خط تلفن همراه زیاد نبود فقط من شماره مغازشو داشتم و هروقت کسی خونه نبود از تلفن خونه به مغازش زنگ میزدم خلی با هم صمیمی شده بودیم پرهام پسر خلی خوبی بود اون مغازه مال پدرش بود و اون روی مغازه کار میکرد دوسال از خودم بزرگتر بود سربازی نرفته بود سال بعدش رفتم دانشگاه و پرستاری یه شهر دیگه قبول شدم پرهام هم تو شهر خودمون رو مغازه مشغول به کار بودتو دانشگاه بدرجور دلم هواشو میکرد خلی دلم براش تنگ شده بود ولی خب لطف میکرد چند بار میومد اون شهر برای دیدن و اونجا ازاد بودیم و باهم میرفتم بیرون میکشیم خلی خوش میگشت دیگه پرهام شده بود دنیام شده بود کسی که اگه یک لحظه از زندگیم میرفت من میردم یکسال از دانشگام منونه بود که پرهام رفت سربازی دیگه دور هم داشتیم نابود میشیم خلی سخت بود تو اون یکسال یه بار پرهام یه مرخصی گرفت و او مد دانشگاه پیش از شوق دیدنش گریه میکرد خلی دلم براش تنگ شده بود مو هاشو زده بود لا غر شده بود خلی گریه کردم رفتم تو پارک نشستیم پرهام سرمو گذاشت رو شونش گفت گریه نکن به هر حال سربازی رو باید رفت تا مرد بشم توکه نمیخوای با یه پسر سوسول ازدواج کنی اون روز رو تا آخر باهم بودیم من دانشگام تمام شد و او مدم تو شهرمون تو یه بیمارستان مشغول به کار شدم و یکسال بعده پرهام سربازیش تومم شد دیگه از خدا ییچی نمیخواستم یه روز گفتم پرهام نمیخوای بیایی خواستگاری گفت باشه یکم فرصت بده پرهام با خانوادش حرف زده بود و راضیشون کرده بد مادرش با مادرم قرار گذاشته بود و شب ۲۷ مهر ۹۰ او مدن خواستگاریم تا تو نستم خودمو خوشکل کردم هر چند زیبایی انچنانیم نداشتم ولی خب حالا نگین که جوچه اردک زیست نه یه قیافه معمولی دارم خلاصه او نشب تا جایی که تو نستم خوشکل کردم خودمو پرهام اینا او مدن قرار شد بعده چند روز بھشون خبر بدیم دو روز گذشت پرهام بهم اس داد که جوابتون چیه گفتم نمیدونم بایام هیچی نگفته خلاصه دو سه روز گذشت سرکار بودم که پرهام زنگ زد ج دام بیدم داره گریه می کنه گفتم چی شده همش گریه میکرد گفتم پرهام من تو بیمارستان ادامه بدی منم گریه می کنم س کن بگو بینم چی شده؟ گفت سارا پدرت جواب رد داده گفتم چی؟؟؟ گفت همین که شنیدی گفتم اخه چیزی به من نگفتن گفت بخدا صبح به بایام زنگ زده و گفته ما دخترمون رو به یکی که شغلش ازاد باشه رو نمیدیم منم گفتم اروم باش بذار برم خونه ببینم چی به چیه ازش خداحافظی کردم عصر رفتم خونه بایام خونه بود گفتم بایا جواب این خواستگار رو دادین گفت اره دخترم گفتم چی گفتیں گفت رخشون کردم گفت رخشون که بیرون اینکه نظر منو بپرسین چرا رخشون کردین گفت مگه تو حاضری با یه پسری که شغل ازاد داره ازدواج کنی؟ گفتم پیر جان مهم دل ادمه راستش من از این خانواده خوش امده بود که پدرم گفت نمیشه من جوابشون کردم من تو رو به هر کی نمیدم او مدم تو اناقم به پرهام زنگ نزدم نخواستم دوباره شروع کنه به گریه هرچی فک کردم راهی به ذهنم نرسید موقع خواب دوباره فک کردم بیدم بایام خلی از حرف عموم حساب میره گفتم باید از طریق عموم راضیش کنم ولی خب نمیشد خودم برم بهش بگم صبح به پرهام گفتم پرهام برو پیش عموم و بهش بگو که منو دوس داری و... ولی از رابطون هیچی نگو عموم خلی ادم منطقی و با درکیه از بایام بزرگتره پرهام هم ساعت ۱۰ صبح رفته بود پیش عموم و خلی خوب کار کرده بود و بهش گفته بود خلی منو دوس داره اکما با باش ازاد بودن شغلمو بهانه کرده و... خلاصه دل عموم رو بست اورده بود تعجب میکردم که عموم اینقد زود راضی شده شب شب عموم او مدم خونمن صدام کرد گفت سارا این خانواده ای که او مدن خواستگاریت رو میپسندی منم گفت اره خانواده خوبین خلاصه عموم او نشب به هزار بدختی بایامو راضی کرد و منو پرهام بهم رسیدیم الان حدود دو سال با هم خوب و خوش زندگی می کنیم و خلی هم همو دوس داریم وقتی او مدم تو این وب این همه داستان هونم که اخوش به جایی کشیده شده جز دوتا داستان منم گفتم برای تنوع منم داستانمو بنویسم شاید گذاشته بشه که به امید گذاشته شدنش راستش حالا میخواهم یه چند خطیم هم با همه حرف بزنم اولا از خدا میخواهم همه عاشق ها به هم برسن و هیچوقت رنگ جایی رو نبینن ببین دوستان امروزه ادم عاشق خلی کمه چون خلی ها هستن میگن عاشقن و... ولی با چند تا پسر یا دختر دیگه دوستن ولی دوستان ادم اگه عاشق باشه جز یه نفر که صاحب دلشه به کس دیگه ای اجازه ورود به زندگیش رو نمیده و همه اگه میخوابین عشق واقعی رو حس کنین فقط اجازه ورود به یکی بدین که با تمام وجود

میخواینش و دیگه بجای فک کردن به رابطه با پسر دخترای دیگه به دوام رابطه و اینکه بهم رسیدن رابطه فک کنین بازم از همه کسایی که این داستانو خوندن تشرک می کنم. به امید گذاشته شدن...

سایت عاشقانه آهو

[www.ahoooo.rozblog.com](http://www.ahoooo.rozblog.com)